

פורטרט משנת 1942 של יעקוב שאשו ז"ל שעבד כשרת בבית הספר "תלמוד תורה" באלג'מליה.

איסטטוריה : אברהם שמי-שחם

"אם כך", אמר האריה הצעיר, "ברצוני להתמודד אתך ולגלות את סוד כוחך, שהכל יראים ממנו".

לגלג האדם על האריה הצעיר ואמר: "אתם, האריות, כוחכם בשריריכם החזקים ובשיניכם החדות. ואילו, אנו - בני האדם - כוחנו אינו בגופנו, אלא מוסתר אי-שם."

"אמי מוכן!", השיב האריה הצעיר באומץ, "לך והבא את כוחך ואני אמתין לך כאן עד שובך".

אמר האדם: "וכיצד אהיה בטוח שלא תברח? אם אתה באמת אמיץ - הוכח לי זאת!" ביקש האדם מהאריה הצעיר להישען בגבו אל גזע עץ גדול כשכמתיו הקדמיות מורמות וקשר אותו אל העץ בחבל עבה. או אז, ניגש האדם אל המע'ראיה, הרתיח את דבק הנגרים ויצק אותו על גבו של האריה המסכן, אשר נדבק אל הגזע והחל לייבב מרוב כאב. מיהר האדם וקרא לבנו כדי להראות לו מה רבה חוכמתו ונבורתו. טיפסו האב ובנו אל צמרת העץ אליו הודבק האריה הצעיר וממרום שיבתם לגלגו על כפיר האריות ועל תמימותו.

בינתיים, חזר האריה האבא אל המערה וגילה לחרדתו, כי היא ריקה. הלך האב בעקבות ריח בנו, ובדרכו גייס לעזרתו "צוות חיפושים" מקרב חבריו ומכריו בני משפחת האריות. כך הלכו עד שהגיעו אל בית-החווה ומצאו את האריה הצעיר שרוי ביסורים בעוד האדם ובנו יושבים להם למעלה וצוחקים.

לשיניהם החדות קרעו האריות את החבל ושחררו את האריה הצעיר מגזע העץ. כיוון שטיפוס על עצים אינו נמנה על מעלותיהם, עמדו לטכס עיזה איך להגיע אל צמרת העץ ולהעניש את בני האדם. לבסוף, החליטו טפס איש על גב רעהו וליצור "מגדל" של אריות. מכיוון שהאריה הצעיר היה חבול ותשוש מכדי לטפס הוא נבחר לעמוד בתחתית "המגדל". התחילו האריות מטפסים זה על גב זה, וכשהיו במרחק טפח בלבד מבני האדם שבצמרת העץ צעק האדם לפתע:

"בני! רץ והבא את המע'ראיה!"

לשמע המילה מע'ראיה יזק האריה הצעיר ממקומו ונס על נפשו תוך שהוא שומט את "מגדל" האריות שנסמך עליו.

מע עליו אביו וזף בו: "והרי עשינו את כל זה כדי לנקום את נקמתך!... כבר כמעט שהגענו עד שברחת וקלקלת הכל!..."

השיב האריה הצעיר: "האמן לי, אבא!"

אָלֵלֵי מַא דְּאֶלְמַע'רַיָּה -
מֶה בִּיעָרָ שׁוּ אֶלְחַבְרַיָּה

ארבעת ילדיו של יעקוב שאשו ז"ל משמאל לימין: יצחק (שח'איה), ברוך (תנ'פ'איה) אברהם (ב'ק'ה'איה) ז"ל, וצופיה (שפ'איה). תוספת האות ה' בסוף השם נועדה להגן ממני עין הרע מעין "חיסמה".

ובתרגום חופשי: מי שלא טעם את טעם הדבק הרוחה על גבי-
לעולם לא יוכל להבין לילבוי!..."